

ಇತಿಹಾಸದ ಆಕರ್ಷ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಲಾಖಣಿಗಳು

ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ಭಜಂತ್ರಿ

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಕನಾರಟಕ ಕಲಾ ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ
ಧಾರವಾಡ.

Article Link: <https://aksharasurya.com/2023/05/b-s-bhajantri/>

ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕಾದರೆ ಆ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಶಾಸನ, ಸ್ವಾರ್ಥಕಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಆಧಾರಗಳು ಆಕರ್ಷ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಾಗುವಂತೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ನಾಲೀಗಿರು ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುವ ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳು ಆಧಾರವಾಗಬಲ್ಲವು. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಲಾಖಣಿಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಇವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಯಾ ಕಾಲಗಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಇತಿಹಾಸಿಕ ವೀರರ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನ ಚಿತ್ರಣ ನೀಡುವ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ಜನರಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾದ ಮತ್ತು ಆಯಾ ಘಟನೆಗಳು ಜರೂಗಿ ಕೆಲವೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೊಂಡಿರುವದರಿಂದ ನಿಶಿರ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಬಲ್ಲವೆಂದು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಂಸರು ಗುರುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಾರಣ ಇತರ ಆಕರ್ಷ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಂತೆ ಜಾನಪದವೂ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಆಕರ್ಷ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಜಾನಪದ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಈ ಭೂಮಿ ಮೇಲಿನ ಸರ್ವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅದು ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಅದರ ವೈಶಾಲ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಚರಿತ್ರೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ, ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರ, ಮನೋಶಾಸ್ತ್ರ, ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ವಿದ್ಯಾಂಸರು ರಾಚನಿಕ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ, ಸಾಂದರ್ಭಿಕ ಹಾಗೂ ಪ್ರದರ್ಶನಾತ್ಮಕ ಮುಂತಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೂಲಕ ಅಂತರೋಶಿಸ್ತಿಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಜಾನಪದವನ್ನು ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು. ಈ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರ ಹಾಡು, ಹೆಂಗಸರ ಹಾಡು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಹಾಡು ಎಂದು ವರ್ಗಿಕರಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಆಯಾ ಕಸಬು ಅಥವಾ ವೃತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗುವುದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಡೊಳ್ಳಿನ ಹಾಡು, ಸೋಬಾನೆ ಹಾಡು, ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಾಡು, ಮೋಹರಂ ಹಾಡು,

ಹಂತಿಹಾಡು, ಭಜನೆ ಪದಗಳು, ಜೋಗುಳ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ಲಾವಣಿಗಳು ಪ್ರಮುಖವಾದವುಗಳು. ಈ ಎಲ್ಲ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಗೀತ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನಾಟಕ ಮತ್ತು ಕರಾವಳಿ ಕನಾಟಕ ಭಾಗಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಲಾವಣಿ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಾರ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದರೂ ಅದು ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದ ಹೊಡುಗೆ. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ, ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದ ಸಾವಿರಾರು ಲಾವಣಿಕಾರರು ಅಥವಾ ಕವಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದಾದ್ಯಂತ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕವಿ ಅಥವಾ ಹಾಡಿನ (ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು) ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನೇ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಇದು ಲಾವಣಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ತೇರದಾಳ, ಹಲಸಂಗಿ, ಬಿ. ಬಿ. ಇಂಗಳಗಿ, ಸಾವಳಗಿ-ದೇಗಾಂಯಿ ಮತ್ತು ಹುಲಕುಂದ ಭಾಗಗಳ ಲಾವಣಿ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಇದು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಉತ್ತರ ಕನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ ಅದು ವಿಜಯಪುರ ಮತ್ತು ಬೆಳಗಾಂವಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಆಯಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮೂರ್ವದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಲಾವಣಿಕಾರರು ಆಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಯ್ದುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದರೂ ಪ್ರಮುಖವಾದವರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು.

ಲಾವಣಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಇಂದು ನಿನ್ನೆಯದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಇತಿಹಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಲಾವಣಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಚೀನತೆಯನ್ನು ಕ್ರಿ.ಶ. ಸು. 1700 ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.¹ ಅರಂಭದಲ್ಲಿ ಲಾವಣಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳನಹಾಡು, ಲಾವಣ್ಣ, ಹರದೇಶಿ-ನಾಗೇಶಿ, ಒಂಟಿಲಾವಣಿ ಮತ್ತು ಮೇಳ ಲಾವಣಿ ಎಂದು ಕರೆದರೆ ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಗೀ. ಗೀ. ಪದಗಳೆಂದು ಕೂಡ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮೇಳ ಲಾವಣಿ ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಲಾವಣಿಗಳು ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಮೂರ್ವ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾಲಗಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಲಾವಣಿಗಳ ಪರ್ವಕಾಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವೀರರ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸೇನಾನಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಲಾವಣಿಕಾರರು ಐತಿಹಾಸಿ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು

ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲಕುಂದ ಲಾವಣಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶಿವಲಿಂಗ ಕವಿ, ಭೀಮು ಕೆವಿ ಮತ್ತು ಕಂದಭೀಮು ಕವಿಗಳು ರಚಿಸಿದ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಯ್ದುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಿತ್ತಾರ ಚನ್ನಮ್ಮು, ಕಿತ್ತಾರ ಕೋಟಿ, ಕಿತ್ತಾರ ಯುದ್ಧ, ಬೆಳವಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮು, ಶೂರ ಸಂಸೋಜಿ ರಾಯಣ್ಣ ಮತ್ತು ರಾಮದುರ್ಗ ದುರಂತ ಇವು ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಲಾವಣಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

“ಕನ್ನಡ ಲಾವಣಿಗಳು ಇತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನದ ಸತ್ಯವನ್ನು ದಾಖಿಲೆ ಮಾಡಿವೆ. ಸನ್ 1857ರಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಹ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವೀರರಾಣಿ ಕಿತ್ತಾರು ಚನ್ನಮ್ಮನ ಪ್ರತಿಭಟನೆ, ನರಗುಂದ ಬಾಬಾಸಹೇಬರ ಕ್ರಾಂತಿ, ಹಲಗಲಿ ಬೇಡರ ಪ್ರತಿರೋಧ, ಸುರಪುರ ನಾಯಕರ ಕಲಿತನ ಇವೆಲ್ಲ ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಯುದ್ಧದ ಗೊಂಚಲುಗಳೇ ಆಗಿ ಭಾರತೀಯರ ದೇಶಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು.”² ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ವೀರರ ಧೀರೋದಾತ್ರ ವೈಕಿಕ ಮತ್ತು ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಲಾವಣಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು.

“ಕಿತ್ತಾರ ಕೋಟಿ” ಮಲ್ಲಿನಾಡಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಿತ್ತಾರ ಕೋಟಿ ದೊರೆ ಮಲ್ಲಸಚ್ಚ ಮತ್ತು ರಾಣಿ ಚನ್ನಮ್ಮ ಆಳಿದ ಸಂಸ್ಥಾನ. ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಕಲ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ದಟ್ಟಡವಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕೋಟಿ ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟಂಗಿಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ರತ್ನವಿಚಿತವಾದ ಸಿಂಹಾಸನ ರತ್ನಗಂಬಳಿಯ ಮೇಲೆ ನರ್ತನೆ ಮಾಡುವ ಸ್ತೀಯರು ಭತ್ತ-ಚಾಮರ ಮೊದಲಾದ ಅಷ್ಟೇಶ್ಯಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಅರಸರು ಸತ್ಯಾತ್ಮರೆಂದು ಖ್ಯಾತಿ ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

“ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿತನ ಇದ್ದವು ಕಿಮ್ಮತಿನ ಮುತ್ತ ರತ್ನಾಭರಣಾ।
ಹದಿನಾರ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಗದ ಹಣಾ॥

ಅನೇಕ ಆನೆಗಳು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಕುದರಿ ಒಂಟಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಲೆಕ್ಕಿಲ್ಲದಪ್ಪ ದಣಾ॥
ಜಾವಿಗಿ ಬಂದೂಕ ಇವತ್ತಾರು ಮೂರಾ॥

ಕಟ್ಟಿನ ಕಂಚಿನ ತೋಪ ಮೂರತ್ತಾರ ಬಿಚಗತಿ ಇಪ್ಪತ್ತಾರ ಬಾಲೆಗಳು ಗುರಾಣಿ॥
ಹತ್ತು ಬರಾಸ ಮದ್ದ ತುಂಬಿದ ಕೋಟಿ॥
ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಬಲಾಢ್ಯ ವೀರರು ನೆಲೆಸಿದಂತ ನೆಲೆ ಕಿತ್ತಾರು॥³

ಈ ಲಾವಣೀಯಲ್ಲಿ ಲಾವಣಿಕಾರ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೋಚೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಸರಕು ಸರಂಜಾಮು ಹಾಗೂ ಗತ್ಯೇಭವವನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದಲಾಗಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಕಿತ್ತೂರ ಇತಿಹಾಸ ರಚನೆಗೆ ದೊರೆಯುವ ಸೂಕ್ತ ಆಧಾರಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ.

“ಕಿತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ, ಕಿತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ ರಾಣಿ” ಹೀಗೆ ಚನ್ನಮ್ಮೆನನ್ನು ಕುರಿತು ನಾಲ್ಕೆಯು ಲಾವಣಿಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಲಾವಣಿಗಳ ವಸ್ತು ಒಂದೇ ಆದರೂ ಕಟ್ಟುವ ರೀತಿ ಮಾತ್ರ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಚನ್ನಮ್ಮೆ ಕಾಕತಿ ದೇಸಾಯರಿಗೆ ಮಗಳಾಗಿ ಕಿತ್ತೂರ ಅರಸ ಮಲ್ಲಸರ್ವಜನಿಗೆ ಸತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಸುಂದರಿ, ಸದ್ಗುಣಿ, ಸಂಪನ್ಮೂಲಿಗಳಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಜಕಾರಣೀಯಾಗಿದ್ದಳು. ಪತಿ ಮತ್ತು ಸುತರು ತೀರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸೂತ್ರ ಹಿಡಿದಳು. ವಾರಸುದಾರರು ಇಲ್ಲದ್ವರಿಂದ ದತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವಳು, ಆ ವೇಳೆಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷರು ದತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ತಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪೋದ್ದು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಡಳಿತದ ತಕ್ಕಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ ಕಿತ್ತೂರ ಕೋಟಿಯನ್ನು ಕೆಬಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಚು ಹಾಕತೊಡಗಿದರು. ಅದೇ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಧ್ಯಾಕರೆ “ಹನ್ನೊಂದು ಹಳ್ಳಿ ಇನಾಮು ಹಾಕಿ ಉಂಣಲಿಕ್ಕೆ ಕೊಡತೀವಾ ಬಾಕಿದೆಲ್ಲ ಬಿಡಿ ಅಂದ್ರ ಚನ್ನಮ್ಮಾಜಿಗಿ”⁴ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದ ಚನ್ನಮ್ಮೆ “ನನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮದೇನ ಹಕ್ಕ ಅಂದ್ರ”⁵ ಇದರಿಂದ ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಧ್ಯಾಕರೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಕುತಂತ್ರ ಅರಿತ ರಾಣಿ ಚನ್ನಮ್ಮೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ದಬಾರವನ್ನು ಕರೆದಳು. ಪರತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಮಡಿಯುವುದೇ ಮೇಲೆಂದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಿಖಾದಳು.

“ಉಲ್ಲಾಸದಿ ಹೇಳ್ಣಾಳ ನಾರಿ ಶುಲಾಸ ಇದೊಂದು ಸಾರಿ

ಎಲ್ಲಾರು ಕೂಡಿ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಕಿತ್ತೂರ ॥”⁶

“ಹದಿನೆಂಟ ನೂರಾ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕುರಾಗ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ।

ಕಟ್ಟ ವ್ಯಸನ ಮಟ್ಟಿತು ಆವಾಗ ।

ಜಯಬೇರಿ ಹೊಡೆಸುತ್ತ । ರಣಕಾಳಿ ಉದಿಸುತ್ತ ।

ಧ್ಯಾಕರೆ ಸಾಹೇಬರ ದುಂಡಾ ಹಾರಿಸಿ ಅಗಸಿಗೆ ತಂದ ಕಟ್ಟಿದಳ್ಳ ॥”⁷

ಹೀಗೆ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಉತ್ತಾಹ ತುಂಬಿದಳು. ಈ ಉತ್ತಾಹದಲ್ಲಿ ಸೈನಿಕರು

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ದಂಡಿನ ರುಂಡ ಚಂಡಾಡಿದರು. ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಧ್ಯಾಕರೆ ಧಾರವಾಡದಿಂದ ದಂಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚನ್ನಮೃಷಣ ಬಂಟ ಬಾಳಾಸಾಹೇಬ ಅಮಣಿರ ಧ್ಯಾಕರೆ ರುಂಡ ಉರುಳಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅಗಸಿಗೆ ತಂಡು ಕಟ್ಟಿದರು. ಕಿತ್ತೂರ ಸೈನಿಕರು ಉಳಿದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕಬಳಿಸಿದರು. ಸೆರೆಸಿಕ್ ಜಿಕ್ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಚನ್ನಮೃಷಣ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಬಳ್ಳಕ್, ಇಲಿಯಟ್, ಸ್ವೀವನ್ ಸನ್‌ ಮೊದಲಾದ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಾಯಕರು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದರು.

ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಚೊಪ್ಪಿನ್ ದೋರೆ ಹೊಚ್ಚಿನಿಂದ ಲೆಕ್ಕಾವಿಲ್ಲದಪ್ಪು ಸ್ವೇಂದ್ರ ತಂಡು ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದನು. “ಹತ್ತೀತ ಕಾಳಗ ಸನ್‌ ಹದಿನೆಂಟನೂರು ಇಪ್ಪತ್ತುಲ್ಕು ಡಿಸೆಂಬರ್ ಎರಡನೇ ತಾರೀಖು”⁸ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಬೀಕರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತೂರಿನ ಏರರು ಮಾಡಿದರು. ರಕ್ತದ ಕಾಲುವೆ ಹರಿಯಿತು. ಲೆಕ್ಕಾವಿಲ್ಲದಪ್ಪು ಹೊಗಳು ತೇಲಿ ಹೋದವು. ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಾಲ್ಕತ್ತಾರು ವರ್ಷದ ಚನ್ನಮೃಷಣ ರಾಣಿಯನ್ನು ಬೈಲಹೊಂಗಲದಲ್ಲಿ ಸೇರೆ ಇಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿ ಆರು ವರ್ಷ ಇದ್ದ ಚನ್ನಮೃಷಣ ರಾಣಿ ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣವನ್ನುಪಿಡಿಳು.

“ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಷಾಗಿ ಹೋರಾಡಿ | ಪತಿವೃತ್ತಿ ಹೋದಳು ಭವದೂಡಿ॥

ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ನೀಡಿ | ಧನ್ಯವಂತಿ ಹೋದಳು ದೇವರ ಕಡೆ

ಕಲ್ಪತರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಿ | ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಟ್ಟಿಶಾರ ಗುಡಿ॥”⁹

ಕವಿ ರಾಣಿ ಚನ್ನಮೃಷಣ ಸ್ವಾಭಿಮಾನ, ದೇಶಾಭಿಮಾನ, ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿರುವನು. ಇಂದು ಅವಳ ಸಮಾಧಿ ಬೈಲಹೊಂಗದ ಕಲ್ಪತರದಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ಬೆಳವಡಿ ಮಲ್ಲಮೃಷಣ” ಕವಿ ಇಡೀ ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಮೃಷಣ ಶೌರ್ಯ, ಸಾಹಸಗಳ ವರಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮಲ್ಲಮೃಷಣ ಬೆಳಗಾಂವ ಬೆಳವಲ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದವಳು. ಮಹಾ ವೀರಾಗ್ರಹಿಯಾಗಿದ್ದಳು.

“ವದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸರಿಯಾಗಿ

ವೇದಾಂತದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿ ಗಾಗಿದೇವಿಯಾಗಿ |

ಕ್ರೋಧದಲ್ಲಿ ಕಾಲದೇವಿಯಂತೆ ಅಭಾರಟ ಮೇಲಾಗಿ |

ರಣದಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯಂತೆ ಭೋಗರಿದ ಜಲ್ಲಾ”10

ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವಳ ಗುಣಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಅವಳು ಪಾತಿವೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯಂತೆ, ರೂಪದಲ್ಲಿ ರತ್ನಿಯಂತೆ ಮತ್ತು ದಾನದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪವಕ್ಷವಾಗಿದ್ದಳು. ಪತಿಯ ವಿಧ್ಯ ಹಿಡಿದು ಭತ್ತಪತಿ ಶಿವಾಜಿಯ ಜರ್ಗನ್ ಇಪ್ಪತ್ತೆಯ ದಿನ ಕಾಳಗ ಮಾಡಿ ಮೆತ್ತಗ ಮಾಡಿದ ವೀರಾಗ್ರಹಿ ಮತ್ತು ಮುನ್ಮೂರ ಇಪ್ಪತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯ ಒಡೆಯಳಾಗಿ ಪ್ರಥಮ ರಾಜಕಾರಣ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಳಾಗಿದ್ದಳು. ಇಂತಹ ವೀರಾಗ್ರಹಿ ಮಡಿದಾಗ ವೀರಗಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ.

“ಶೂರ ಸಂಗೊಳ್ಳಿ ರಾಯಣ್ಣ” ಕುರಿತು ಎರಡು ಲಾವಣೀಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಐತಿಹಾಸಿ ವೀರರಲ್ಲಿ ರಾಯಣ್ಣ ಪ್ರಮುಖನಾದವನು. ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಜನಪದ ಕಂಘಗಳು, ಗೀತೆಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಲಾವಣೀಗಳು ರಚನೆಗೊಂಡಪ್ಪು ಇತರ ಸಾಹಿತ್ಯ ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಲಾವಣೀಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವಪ್ಪು ಅವನ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮಾಹಿತಿ ಶಿಷ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ. ಆ ಕಾರಣ ಲಾವಣೀಗಳು ರಾಯಣ್ಣನ ಜರಿತ್ಯೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಳಕು ಜೆಲ್ಲುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ.

“ಹಸದರ ಮನುಷ್ಯರನ್ನ ತಿನ್ನುವಂತ ಹೆಬಸೇರನ ತಂದ ಇಟ್ಟ

ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತು ಕಡೆ ಮಾಡಿ ಬಂದುಬಸ್ತಾ

ವಿಸ್ತಾರ ದಂಡಿಗಲ್ಲಾ ಸಿಸ್ತ ಮಾಡಿ ತಯಾರಾಗಿ ವತ್ತರದಿಂದ ।

ನಡಿರೆಂದ ಜಕ್ಕೊಂತಾ ॥

ಕಡುವ ಕೆತ್ತಿ ಕೈಚೂರಿಗಳು ಹಿಡಿಯುವ ಕಂಜೀರ ಬಾಕಿ

ಪಿಸ್ತೂಲ ಸಿಟ್ಟಿನ ಬಂಟರು ಸಮಸ್ತಾ ।

ಕರಾರಿ ಬಿಲ್ಲ ಈಟಿ ಬಾಳ ದಿಟ್ಟತನದಲ್ಲಿದುವ ಡಾಲು

ಮ್ಯಾಗ ತೊಟ್ಟಾರ ಚಿಲಕತ್ತಾ”11

ಹೀಗೆ ತಯಾರಾದ ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿಜ್ಜಗತಿ ಜೆನ್ನಪಣ, ಗಜವೀರ, ಕಡ್ಡಗುಡಿ ಬಾಳಣ್ಣ, ದೊಡ್ಡ ಕಿಲ್ಲೆದ ಭೀಮಣ್ಣ, ಬೆಳವಡಿ ವಡ್ಡ ಎಲ್ಲಣ್ಣ ಮುಂತಾದವರು ಮುಖ್ಯರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರಿಂದ ರಾಯಣ್ಣನ ದಂಡು ಮೊದಲಿಗೆ ಸತ್ಯಭ್ರಂಷಿಸಿರಸಂಗಿ ಕಾಳವ್ಯಾ ಮತ್ತು ಕಕ್ಕೇರಿ ಕರಿಯವ್ಯಾಗಿನೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಶಮಸಾರಗಡಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಇವರ ಗದ್ದಲ ತಾಳಲಾರದೇ ಜನ ಉರನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಈ

ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಸುಭೇದಾರ ಧಾರವಾಡ ಕಲೆಕ್ಟರನಿಗೆ ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸುವನು.

ಈ ಬಿಕರ ಅನಾಹತದಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ರಾಯಣ್ಣ ಯಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆಗ ಬ್ರಿಟಿಷ ಅಧಿಕಾರಿ ಐದನೂರು ಸೋದರ ಮಂದಿ, ಎರಡನೂರು ಕರಿಯ ಮಂದಿ ಕಳಿಸಿ ರಾಯಣ್ಣನನ್ನು ಸೆದೆ ಬಡಿಯಲು ಪ್ರಯಿಷ್ಣಿಸುವನು. ಆದರೆ ಈ ಸ್ಯೇನಿಕರು ರಾಯಣ್ಣನ ದಂಡಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ತತ್ತರಿಸಿ ಹೋಯಿತು. ರಾಯಣ್ಣ ಅದೇ ಹುಮ್ಮಣಿನಲ್ಲಿ ಕಿಶ್ತಾರಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಪಿರಂಗಿಯರನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಲ್ಲದಪ್ಪು ಕಡಿದು ಜೆಲ್ಲಿ ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿಸಿದರು. ಅದೇ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಾಳ, ಹನಮಗಟ್ಟಾ, ಶಾಳವಾಡ, ಕಾದರೋಳಿ, ಹುನಸಿಕಟ್ಟಿ, ಗುಡಗೇರಿ, ಇಟಗಿ ಮುಂತಾದ ಉರುಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಚೆಮತ್ತಾರದಿಂದ ಸಂಪಗಾಂವಿ ಕಚೇರಿಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಿಶ್ತಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಅಂಜಬ್ಬಾಡಿ ಯಾವಾಕಿನ್ನು ಬರತಾಳ ನೋಡುನ” ಎಂದು ದೈಯ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ರಾಯಣ್ಣನ ದಂಗೆಯನ್ನು ಹತ್ತಕ್ಕಲು ಪ್ರಯಿಷ್ಣಿಸ ಬ್ರಿಟಿಷರು, ನೇರವಾಗಿ ರಾಯಣ್ಣನನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಸದಿಂದ ಸರೆ ಹಿಡಿಯಲು ಹೊಂಚು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ರಾಯಣ್ಣನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವದಾಗಿ ಫೋಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ ಕಿಶ್ತಾರಿನ ಸಂಸಾಫನದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ವೆಂಕನಗೌಡ, ನಿಂಗನಗೌಡ ಮತ್ತು ಬಾಳನಾಯ್ಯ ಈ ಮೂರು ಜನ ರಾಯಣ್ಣನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂರು ಜನ ತಮ್ಮ ಜೀವದ ಕಬರು ಬಿಟ್ಟು ಭಾವಶುದ್ಧ ಇರುವಂತೆ ನಟಿಸಿ ರಾಯಣ್ಣನ ದಂಡು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ನಾಡನ್ನು ಬಡಿದು ತರೋಣವೆಂದು ರಾಯಣ್ಣನನ್ನು ಮರುದಂಬಿಸಿದರು. ಈ ಕಪಟತನವನ್ನು ಅರಿಯದ ರಾಯಣ್ಣನ ದಂಡು ಮಬ್ಬಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ಸಮಯ ಸಾಧಿಸಿ ಮೂರು ಜನ ಸೇರಿ ದಂಡನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಳಿಸಿ ತಾಪ್ಯ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಯಣ್ಣನಿಗೆ “ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜಳಕ ಮಾಡಿ ಉಣ್ಣಿವ ಹೋತ್ತಿಗೆ ಹೋಗೊಣವೆಂದರು” ಇವರ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾದ ರಾಯಣ್ಣ ಕೆತ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಮೋಸ ಹೋದನು. ಜಳಕ ಮಾಡಿ ಜಡಿ ಬಿಂಜೆಯೆನ್ನುವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಸೇರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋರಸಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದರು. ಆ ಹೋರಸನ್ನೇ ಹೊತ್ತು ತಂಡು ಕಫೇರಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದರು.

ರಾಯಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿದ ಬ್ರಿಟಿಷ ಅಧಿಕಾರಿ, ಅವನ ಶೌಯ್ಯ, ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡದೇ ಮರುಗಿದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ

ಮೂರು ಜನ ನಮ್ಮ ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ತಂದಿರಿ, ಮೊದಲು ನಮ್ಮನ್ನ ಕೊಂಡು ಅವನನ್ನ ಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದ ಅಧಿಕಾರಿ ಮುಂಬ್ಯೆಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಆ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬರುವ ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಅಧಿಕಾರಿಯ ತಲೆ ತುಂಬಿ ರಾಯಣನನ್ನ ನೇಮು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ನೇರಿಗೆ ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಯೇ ಮರಗುತ್ತ ರಾಯಣನ ಸಂಸ್ಥಾರಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ರೀತಿ ಲಾವಣಿಕಾರ ಲಾವಣಿಯ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ರಾಯಣನ ಶೌಯ್ಯ, ಸಾಹಸದ ಫೆಟನೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಯಣನನ್ನು ಮಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿ ಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಗಿಡ ಬೆಳೆದು ಆ ಗಿಡದ ತುಂಬ ತೊಟ್ಟಿಲುಗಳು ತೊಗುತ್ತಿವೆ. “ಸತ್ಯವಂತನಾದ ರಾಯಣನಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಕೊಡುವನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮುತ್ತಸಂತಾನ” ಎಂದು ಆತನನ್ನು ದೇವರ ಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಿತ್ತಾನೆ.

“ರಾಮದುರ್ಗ ದುರಂತ” ಈ ಲಾವಣಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1940 ಮೇ 6 ರಂದು ರಾಮದುರ್ಗ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದುರಂತವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಬೆಳಗಾಂವ ಜಿಲ್ಲೆಯ ರಾಮದುರ್ಗ ತಾಲೂಕು 1940 ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದೇ ವೇಳೆಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತ್ತು. ಈ ಭಾಗದ ಮೂವತ್ತೂರು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಜನರು ಪ್ರಜಾಸಂಘದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿರುದ್ಧ ಚಳುವಳಿ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಕೆಲವು ಕವಟಿಗಳು ಚಳುವಳಿ ಮುರಿಯಲು ರಾಜನಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಸಲ್ಲದ ಅಪವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮೋಲಿಸರನ್ನು ತರಿಸಿ ಚಳುವಳಿಗಾರರ ಮೇಲೆ ಲಾಟಿ ಚಾಚ್ಯ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಮೋಲಿಸರ ಹೊಡೆದಕ್ಕೆ ಜನರು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾದರು, ಸಿಕ್ಕಿ ಜನರನ್ನು ತಂದು ಚಾವಡಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದರು.

“ಉರ ಮನಿ ಬಿಟ್ಟ ಓಡಿದಾರೋ ವಸ್ತಿ ಮಾಡ್ಯಾರೋ ಪರಣಿರಿಗೆ ಹೋಗಿ॥

ನಜರಿಗೆ ಬಿದ್ದವರನ್ನು ಓದ ಕಟ್ಟಾರ ಚಾವಡಿಗಿ॥

ತಪ್ಪ ಇಲ್ಲದವರು ಕೆಲವರು | ಸಂಭಾವಿತ ಜನರು | ನಡಗಿ ಗಾಬರಿ ಆಗಿ॥

ಹುಲೀಬಾಯೋಜು ಕುರಿಮರಿ ಸಿಕ್ಕಾಂಗ ಆದೀತು ಹೋಗಿ॥

ನೂರಾಯ ಮಂದಿನ ಹಿಡದ | ಕೆಡವಿದಾರು ಬಡದ | ಸುಳ್ಳ ಗುದಮುರಗಿ॥

ನ್ಯಾಯ ಅನ್ಯಾಯ ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಾ ಜೋರ ವಾರಂಟ ಎಲ್ಲಾರಿಗಿ॥

ಅತ್ಯಿ ತಪ್ಪ ಮಾಡಿದರ ಸೋಸಿ ಮ್ಯಾಲ | ಕೇಳಾವರ ಯ್ಯಾರ ಇಲ್ಲ ರಾಜರ ಕಡಿಗಿ॥

ಎಷ್ಟ ತಪ್ಪ ಇದ್ದರೇನ ಕಟ್ಟಿಗಳ್ಳವರಿಲ್ಲ ಹೋಗಿ॥”¹²

ಈ ಕುರಿತು ದಾವರ ಕೋಟಿದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆದರು ಸರಿಯಾದ ಸಾಕ್ಷಾತ್‌ಧಾರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮುಖಿಂಡರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜಾಸಂಘದವರ ಮೇಲೆ ವಾರಂಟಿಗಾಗಿ ಜ್ಯೇಶ್ವರ್ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಮುಖ್ಯ ಆರೋಪಿಗಳು ಹನ್ನೊಂದು ಮಂದಿಯೆಂದು ನಿಷ್ಪೇಷಿ
ಗಲ್ಲಿಗೆ ಏರಿಸುವ ಹುಕುಮ ಮಾಡ್ಯಾರು
ಹಿಂಡಲಗಿ ಜೀಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು |
ಆರೋಪಿಗಳ ಬಂಧು ಭಾಂಧವಾದಿಗಳಿಗೆ ಆದ ಸುಧ್ಯ ಕಳಿಸಿದರು
ಬೇದಗೊಳಿಸಿದರೂ”¹³

ಈ ಸುಧ್ಯ ಕೇಳಿದ ಜನರು ಜ್ಯೇಶ್ವರ್ ಬಂದು ಭಾರತಮಾತೆಯ ವೀರಪುತ್ರರ ಹೊನೆಯ ದಶನ ಪಡೆದರು. ಆರೋಪಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಬಸಪ್ಪ ಎಲಿಗಾರ ತಮ್ಮ ಭೇಟಿಗಾಗಿ ಬಂದ ಜನರಿಗೆ “ನಿಮ್ಮಲೀರುವ ದ್ವಂದ್ವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಜಾತಿಭೇದ ಅಳಿಸಿ, ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದ ಈ ದೇಹವನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಶಾಂತಿಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ಸಂಪಾದಿಸಿರಿ, ನಾವು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋರಟಿದ್ದೇವೆ. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭಾರತಮಾತೆಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮಗಾಗಿ ಯಾರು ಅಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯರೆ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಕೂಡ ಸಂತೋಷದಿಂದ ದೇಶಭಕ್ತರಾಗಿ ಹುತಾತ್ಮರ ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸಾ ತತ್ವ ಪಾಲಿಸಿ ಚಕ್ಷುವಳಿ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು.” ಅದೇ ರೀತಿ ಉಳಿದವರಲ್ಲಿ ಪರಮಜ್ಞಾನಿ ಹಿರೇಮರ ಮಹಾಲಿಂಗಯ್ಯ, ಯೋಗಿಯಾದ ಜೋಗಿಯರ ಗೆರಪ್ಪ ಮತ್ತು ಹರಿಗೋಲ ಪತ್ರೇಪ್ಪ ಮುಂತಾದವರು ಬಂದವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಯಾರೂ ಭಾರತಮಾತೆಗೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯಲ್ಲಿ.

“ಹತ್ತೊಂಬತ್ತೂರೂ ನಾಲ್ಕುತ್ತನೇ ಇಸ್ತಿ
ಮೇ ತಿಂಗಳ ನೇ ತಾರೀವಿ ಸೋಮವಾರ ಉದಯಕ
ಶಿಲುಬಿ ಏರಿದಾರ ಆರು ಮಂದಿ ಆ ಕಾಲಕ |
ಜೀವದಾನ ನೀಡ್ಯಾರ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರಕ
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಿಗೆ ಬಂದ ಕೂರ ಗ್ರಹಣ ಹಿಡಿದ್ದಾಂಗ |
ಫೇರೇರ ದುಃಖ ಆತ ಕನ್ನಾಟಕಕ್ಕ ಅನಿವಾರ್ಯ ಶೋಕ||14
ಹೀಗೆ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಹೊಟ್ಟರು. ಸಂಸ್ಥಾನದ

ರಾಜೀಸಾಬರು ಪ್ರಚಾರಾಲಕರೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ದುಡ್ಡಮೀರ್ಗಳಿಂದ ನಿರಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಅಪರಾಧಿಗಳಿಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಈ ರೀತಿ ಇಡೀ ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ರಾಮದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಗಿಹೋದ ದುರಂತಮಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟುವಂತೆ ಹಿಡಿದಿಡಲಾಗಿದೆ.

ಫಲಿತಗಳು

1. ಕಿತ್ತೂರ ಕೋಟಿ ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಸಂಪತ್ತು, ಮುದ್ದು, ಗುಂಡು, ಕುದುರೆ, ಆನೆ, ಒಂಟೆ, ರತ್ನಾಭರಣ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸರಕು ಸರಂಜಾಮು ಮತ್ತು ಗತವ್ಯೇಭವವನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಹೊಸ ಮಾಹಿತಿಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕಿತ್ತೂರ ಸಂಸಾನದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಮರು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತವೆ.
2. ಕಿತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ ರಾಣಿ ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತೂರು ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಷರ ನಡುವೆ 1824 ಇಸೆಂಬರ್ 2ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಯುದ್ಧದ ವರ್ಣನೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಚನ್ನಮ್ಮೆನ ಬಂಟನಾದ ಬಾಳಾಸಾಹೇಬ ಅಮಟೂರ ಬ್ರಿಟಿಷ ಅಧಿಕಾರಿ ಧ್ಯಾಕರೆ ರುಂಡ ಹಾರಿಸಿ ಕಿತ್ತೂರ ಅಗಸಿಗೆ ತಂದು ಕಟ್ಟಿರುವ ಮಾಹಿತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಇನ್ನಿಂದ ಬ್ರಿಟಿಷ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಬಾಕ್, ಇಲಿಯಿಚ್, ಸ್ಟೇವನ್ ಸನ್ ಮರಣ ಹೊಂದಿರುವ ವಿಷಯ ಕೂಡ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಕಿತ್ತೂರ ಚನ್ನಮ್ಮೆನ ಸಮಾಧಿ ಬ್ಯಾಲಹೊಂಗಲದ ಕಲ್ಲುತ್ತದಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಗುಡಿ ಕಟ್ಟಿಸಿರುವ ಮಾಹಿತಿ ಕೂಡ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.
3. ಬೆಳವಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮೆ ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳವಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಡು ದಿನ ಭತ್ತಪತಿ ಶಿವಾಜಿ ಜೊತೆಗೆ ಸತತವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ಮೆತ್ತಗೆ ಮಾಡಿರುವದು, ಮುನ್ನಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಹ್ಯಾಗಳ ಒಡೆಯಳಾಗಿ ಪ್ರಥಮ ರಾಜಕಾರಣೆ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರಾಗಿದ್ದು ಮತ್ತು ಈ ವೀರಾಗ್ರಹಣಗಾಗಿ ವೀರಗಲ್ಲು ಸಾಫನೆಯಾಗಿರುವ ಮಾಹಿತಿ ಕೂಡ ದೊರೆಯುವದು.
4. ಸಂಗೋಳಿ ರಾಯಣ ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ರಾಯಣನ ದಂಡನಲ್ಲಿ ಬಿಳ್ಳಗ್ತಿ ಚೆನ್ನಪ್ಪ, ಗಜವೀರ, ಕಡ್ಡಿಗುಡ್ಡ ಬಾಳಣಿ, ದೊಡ್ಡ ಕಿಲ್ಲೇದ ಭೀಮಣಿ, ಬೆಳವಡಿ

ವಡ್ಡ ವಲ್ಲಣಿ ಮುಂತಾದವರು ವೀರರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರು ಸೇರಿ ವೊದಲು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಸಿರಸಂಗಿ ಕಾಳವ್ಯ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ಕರಿಯವ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಶಮಸಾರಗಡಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ತದನಂತರ ಹಲ್ಲಾಳ, ಹನಮಗಟ್ಟಾ, ತಾಳವಾಡ, ಕಾದರೊಳ್ಳಿ, ಹನಸಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಗುಡಗೇರಿ, ಇಟಗಿ ಮುಂತಾದ ಉಳಿಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡಿದರೆಂಬ ಮಾಹಿತಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ರಾಯಣಿನನ್ನು ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಕೊಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ವೆಂಕನಗೌಡ, ನಿಂಗನಗೌಡ ಮುಖ್ಯರಾದವರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಬಾಳನಾಯ್ಕನು ಇದ್ದನೆಂಬುದು ಈ ಲಾವಣಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ರಾಯಣಿನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಲು ಆಜ್ಞ್ಯ ಮಾಡಿರುವ ಬ್ರಿಟಿಷ ಅಧಿಕಾರಿಯೇ ಮರಗುತ್ತ ಅವನ ಶವಸಂಸ್ಥಾರಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಕಳುಹಿಸುವ ಮಾಹಿತಿ ಹೂಡ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

5. ರಾಮದುರ್ಗ ದುರಂತ ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದುರಂತ ನಡೆದದ್ದು 1940 ಮೇ 6 ರಂದು ಎಂಬ ನಿಖಿಲವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜಾಸಾಹೇಬರು ಪ್ರಜಾಪಾಲರೆಂದು ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಕೆಲವು ಕಪಟಿಗಳು ನೀಡಿದ ಸುಳ್ಳಿ ಮಾಹಿತಿಯಿಂದ ನಿರಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅಪರಾಧಿಗಳಿಂದು ದಾವರ ಕೋಟ್ ಆದೇಶ ಮಾಡಿತ್ತು. ಈ ಆದೇಶದಂತೆ ಪ್ರಜಾಸಂಘದ ಬಸಪ್ಪ ಎಲಿಗಾರ, ಹೀರೇಮತ ಮಹಾಲಿಂಗಯ್ಯ, ಜೋಗಿಯರ ಗಿರೆಪ್ಪ ಮತ್ತು ಹರಿಗೋಲ ಪತ್ರೆಪ್ಪ ಸೇರಿ ಒಟ್ಟು ಆರು ಜನ ಅವಾಯಕರು ಗಲ್ಲಿಗೇರ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದುರಂತದ ಒಟ್ಟು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಲಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಒಟ್ಟು ಲಾವಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಶೋರ ಕೋಟಿ, ಕಿಶೋರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ, ಬೆಳವಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮೆ, ರಾಯಣಿ ಮತ್ತು ರಾಮದುರ್ಗ ದುರಂತ ಮುಂತಾದ ಲಾವಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ಹೊಸ ಮಾಹಿತಿಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಈ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಆ ಘಟನೆಗಳು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ದೂರವಾಗುವ ಮೊವರದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಜನರಿಂದ ಜನಪದ ಕಥೆ, ಹಾಡಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ಯಾವುದೇ ಉತ್ತೇಷ್ಣೆ ಅಥವಾ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ ಅಂಶಗಳು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಜನಪದರು ಹೂಡ ತಮಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡದನ್ನು ಯತಾ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಆಯಾ ಘಟನೆಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಅಥವಾ ಚರಿತ್ರೆಯ ರಚನೆಗೆ ಶಿಷ್ಟ

ಅಧ್ಯಾ ಮುದ್ರಿತ ದಾಖಲೆಗಳಿಗಂತ ಮಹತ್ವದ ಆಕರ ಸಾಮಗ್ರೀಯಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಗ್ರಂಥಾಳಿ:

1. ಡಾ. ಬಿ. ಎಸ್. ಭಜಂತ್ರಿ ಹುಲಕುಂದದ ಲಾವಣಿ ಸಂಪೂರ್ಣದಾಯ, ಪು-40.
2. ಡಾ. ರಾ. ಯ. ಧಾರವಾಡಕರ: ಹೊಸಗನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉದಯಕಾಲ, ಪು-60.
3. ಭೀಮಕವಿ ‘ಕಿಶೋರ ಕೋಟಿ’: ಸರ್ವೋಚಂದ್ರಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಪು-49.
4. ಭೀಮಕವಿ ‘ಕಿಶೋರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ ರಾಣಿ’: ಸರ್ವೋಚಂದ್ರಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಪು-57.
5. ಭೀಮಕವಿ ‘ಕಿಶೋರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ ರಾಣಿ’: ಸರ್ವೋಚಂದ್ರಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಪು-57.
6. ಭೀಮಕವಿ ‘ಕಿಶೋರ ಕೋಟಿ’: ಸರ್ವೋಚಂದ್ರಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಪು-51.
7. ಕಂದಭೀಮಕವಿ ‘ಕಿಶೋರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ ರಾಣಿ’: ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗೀ ಗೀ ಪದಗಳು, ಪು-22.
8. ಭೀಮಕವಿ ‘ಕಿಶೋರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ’: ಸರ್ವೋಚಂದ್ರಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಪು-59.
9. ಭೀಮಕವಿ ‘ಕಿಶೋರ ಚನ್ನಮ್ಮೆ’: ಸರ್ವೋಚಂದ್ರಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಪು-60.
10. ಭೀಮಕವಿ ‘ಬೆಳವಡಿ ಮಲ್ಲಮ್ಮೆ’: ಸರ್ವೋಚಂದ್ರಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಪು-63.
11. ಭೀಮಕವಿ ‘ಶೂರ ಸಂಗೋಳಿ ರಾಯಣ್ಣ’: ಸರ್ವೋಚಂದ್ರಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಪು-65.
12. ಶಿವಲಿಂಗಕವಿ ‘ರಾಮದುರ್ಗ ದುರಂತ’(ಸಂ) ಧುಂಡಿರಾಜ ಲಿಪಯೆ, ಕನ್ನಡ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು, ಪು-81.
13. ಶಿವಲಿಂಗಕವಿ ‘ರಾಮದುರ್ಗ ದುರಂತ’(ಸಂ) ಧುಂಡಿರಾಜ ಲಿಪಯೆ, ಕನ್ನಡ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು, ಪು-82.
14. ಶಿವಲಿಂಗಕವಿ ‘ರಾಮದುರ್ಗ ದುರಂತ’(ಸಂ) ಧುಂಡಿರಾಜ ಲಿಪಯೆ, ಕನ್ನಡ ಗೀಗೀ ಪದಗಳು, ಪು-85.